

Митрополит црногорско-приморски Амфилохије послао је снажну поруку о одбрани светиња у великогоспођинској посланици.

Посланицу преносимо у целости:

”Устани Господе, нека се не осили човјек,

Нека буду суђени народи пред Тобом,

Постави Господе законодавца над њима,

Нека познају народи да су само људи” (Псалам 9, 20-21)

У данима великогоспојинског поста и ишчекивања завршетка црквеног годишњег круга, молимо се Богу и Пресветој Богородици за мир, љубав, слогу, напредак и спасење православних хришћана у Црној Гори, и свеукупног црногорског грађанства, али и свих људи и земаљских народа.

Пред нама су такође дани избора нове законодавне и извршне политичке власти, па предизборна страначка кампања заокупља пажњу и нас хришћана који смо истовремено грађани ове државе.

Злоупотребом свенародног тринаестојулског устанка и независности Црне Горе, уствари повампирују дух фашистичке независне дванаестојулске Црне Горе из 1941. и оне из априла 1945. из Старе Градишке, покушавајући да на том духу граде њену будућност. Оне који то не прихватају проглашавају антицрногорцима и заговорницима окупације Црне Горе!

Као никада до сада, ови политички избори су повезани и са животом Цркве Христове у Црној Гори, јер за нама имамо више од годину дана велике друштвене полемике око проблематичног Закона о слободи вјероисповјести који је изгласала досадашња скупштинска већина. Ми у Цркви смо довољно свјесни и писмени па знамо да тако лош законски текст није случајно изгласан, него су му претходила јавно и упорно исказана настојања предсједника државе и саме владајуће партије на њеним конгресима. А она су у својој суштини антиуставна и антисекуларна. По свему је јасно да се досадашња политичка власт одлучила, не за сарадњу и цивилизовано (европско) уређење односа државе и Цркве, него за недемократско уплитање државе у само уређење и организацију Цркве. Поистовјећујући државу са собом и својом влашћу, а не знајући шта је Црква, изједначају је са собом и својом партијом.

Они, пак, који припадају Цркви Божјој, знају да сама ријеч "црква" значи "сабрани народ" око светог имена Божјег, око Тијела и Крви Христа Бога, који је дошао у свијет, рођен од Дјеве, не да му служе, него да служи и да живот свој положи за људе, за човјечанство. Владика и поп служе у том Божјем народу, као његови чланови, они нијесу Црква, а сви чланови Цркве су "царско свештенство", без обзира коју службу у њој имају, они су прије свега и изнад свега "грађани Царства Божјег" без обзира којим језиком говоре и којој земаљској нацији припадају. Том и таквом народу, крштеном, припадају Светиње и црквена имовина – и то је тако свуда од памтивјијека, па и у Црној Гори. Оптуживати, дакле, Цркву да се бави антидржавном и партијском политиком пред изборе, са разлога што су њени чланови устали против безаконог и дискриминаторног закона, којим се негира и угрожава само биће Цркве, представља лаж и обману и незапамћено насиље секуларне партије на власти, која себе проглашава за Бога и хтјела би да јој Црква Бога живога и истинитога буде слушкиња. Управо такву "цркву" заговарају у својим изборним програмима и промоцијама премијер и предсједник Црне Горе и други, заборављајући да Црква као народ Божји не припада никаквим коалицијама и партијама. Она јесте дужна да цару даје царево (цару пару), а Богу душу, све што јесте и што има.

Скрећемо пажњу свим вјерницима и часним грађанима да било из страха или било каквог интереса не продају своју душу и савјест, гласове и личне карте за јефтине паре, било чије да су.

Наслиједивши власт и приватни капитал од оних који су власт задобили убијањем "кулака", капиталиста и свештенства (=покушај убијања Бога), та господа данас себе проглашавају за носиоце модерних европских вриједности, својим одређењем за "либерални капитализам", не само невраћањем отете црквене имовине, него и отимањем (наводно законским) Светиња Божјих. Побуну народа против тога проглашавају за бунт Цркве против државе, партијашење и служење туђим интересима! Злоупотребом свенародног тринаестојулског устанка и независности Црне Горе, уствари повампирјују дух фашистичке независне дванаестојулске Црне Горе из 1941. и оне из априла 1945. из Старе Градишке, покушавајући да на том духу граде њену будућност. Оне који то не прихватају проглашавају антицрногорцима и заговорницима окупације Црне Горе!

Међутим, и поред ове, јасно препознате антицрквене идеологије владајуће партије, ми се, као Црква, не желимо уплитати у политичка странчарења, нити у актуелну предизборну кампању. У том смислу смо обуставили и наше молитвене и протестне молебне и литије широм Црне Горе. Први разлог ове обуставе био је повратак епидемије злоћудног вируса у Црну Гору, а овоме се придружио и разлог започете политичке кампање. Кад су у питању поворке аутомобила и барки – ми нијесмо њихови организатори. Народ је навикао на племениту литијску форму кретања и заволио је – и

нека му је то Богом благословено!

Црква нема своју странку нити своју изборну листу, али је природно да се радује онима који су против безаконог Закона и који бране Светине, без обзира којој странци припадају. Црква не навија ни за једну партију и самим тим, у духу секуларизма, она политичке процесе препушта политичарима. Са друге стране, она је слободна да позове грађане да предстојећим изборима приступе растерећени било каквог страха и поткупљивана, користећи своја грађанска права.

Како су неуставним законом погажена вјерска права и слободе хришћана и Цркве, и како су одбијене све наше молитве и молбе да се нађе договор на минимуму наших захтјева, сматрамо, као пуноправни грађани ове државе, легитимним да позовемо вјернике и све правдољубиве људе да не дају глас политици која још увек истрајава на духу овог антизакона. Оној политици која мимо сваког правила, протјерује свештенике из земље, руши црквене објекте, а хапси и приводи владике, свештенике и вјернике. Такви се политички фактори, баш током ове кампање, сами од себе препознају, па нема ни потребе, нити би имало смисла, да их ми, са

црквеног амвона, именујемо.

Сматрамо да у овом позиву нема политичке пропаганде, него се ради о нашој пастирској бризи за душе вјерника, који слушају глас Цркве, кроз који говори правда Божја и људска. Напротив, не би било нормално, у овом моменту, не скренути пажњу на то духовно питање. Колико је душепогубно да хришћанин, вјерујући човјек уопште, на било који начин подржава такво политиканство, а камоли да му даје повјерење да оно било гдје у свијету буде изабрана демократска власт?! Овдје се ради о људској части, одговорности и достојанству.

Ипак, забринути смо, за стабилност друштва и безбједност грађана, да се не би предстојећи избори усмјерили у правцу продубљивања старих и изазивања нових подјела или, не дај Боже, немира на црногорским улицама. Ово говоримо и због непријатног искуства када је сама Црква, на претходним изборима, била злоупотребљена, лажним дојавама и изазивањем панике, па је у изборном дану, прије четири године, и она сама народу скретала пажњу на пријетњу тзв. никада доказаног државног удара! Зато позивамо све учеснике политичког надметања да поштују Божије и земаљске законе, и да изборни процес, укључујући бројање гласова и саопштавање резултата, спроводе људски и демократски. При томе скрећемо пажњу свим вјерницима и часним грађанима да било из страха или било каквог интереса не продају своју душу и савјест, гласове и личне карте за јефтине паре, било чије да су.

Егоистичко, саможиво својатање и одузимање ових светиња од стране било какве земаљске власти или идеологије, псевдорелигијске или приземно-грађанске, представља обесвећење свих светиња, сатанизовање неба и земље, обоготворење онога што је пролазно, земним грађанством и имовином рашчовјечење човјека лишавањем његовог вјечног грађанства, бесмртног достојанства и смисла.

При томе, разумијемо бојазан многих у погледу могућности да неко свјесно планира изборне неправилности, али апелујемо на савјест и одговорност оних којима је повјерено вођење ових поступака, да се држе правила и правде. Слободно исказана воља грађана је светиња и пред Богом и пред људима, и не смије се дозволити њено омаловажавање, ни на који начин.

Ипак, макар што се вјерујућих људи тиче, брига за ову светињу и борба за њено очување мора се одвијати под утврђеном лозинком "Не дамо светиње"! А то значи, мирно, стрпљиво, у духу братске љубави, и на вјери у Божију помоћ и Христову побједу. Никад и никако другачије! Празник Успенија Пресвете Богородице који празнујемо и коме су посвећене наше многобројне Светиње, свједочи како Бог награђује, не само своју мајку Пресвету Богородицу, него и све оне међу људима и земаљским народима, који су му вјерни, који бране и жртвују се за његове светиње: светињу творевине Божје, светињу сваког људског бића, светиње посвећене Христу Богу, прије свега Тројици Богу Љубави, Мајци Божјој и Божјим угодницима. Све те светиње припадају првјенствено Богу, Божјој Љубави, Божјој држави – вјечном Царству небеском.

Егоистичко, саможиво својатање и одузимање ових светиња од стране било какве земаљске власти или идеологије, псевдорелигијске или приземно-грађанске, представља обесвећење свих светиња, сатанизовање неба и земље, обоготворење онога што је пролазно, земним грађанством и имовином рашчовјечење човјека лишавањем његовог вјечног грађанства, бесмртног достојанства и смисла. За такве гонитеље Божје и људске правде – отимаче светиња, Свети Петар Други Ловћенски Тајновидац и правдољубац је давно рекао: "закон му је што му срце жуди, што не жуди у Коран не пише". Додавши, између осталог и ону богонадахнуту ријеч: "Питагоре и ти Епикуре, зли тирјани душе бесамртне... Ви сте људско име унизили и званије пред Богом човјека једначећ га са бесловесношћу, небу грабећ искру божествену, с којег је скочила огњишта, у скотско је селећи мртвило."

Благослов Мајке Божије и празника Њеног Успења, нека буде на свакој људској души, и свакоме Божијем створењу. Амин!

Архиепископ цетињски

Митрополит црногорско-приморски Амфилохије

(Спутњик)